

MSB 333

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Het verzinsel van de twee gemeenten

door Robert Juneau

Sommige groeperingen die de bedelingenleer aanhangen, beweren dat er in het Nieuwe Testament, in de tijd van de Handelingen, twee gemeenten bestonden. Zij leren dat de apostel Petrus leiding gaf aan de “Joodse gemeente” en dat de apostel Paulus leiding gaf aan iets dat de “gemeente der heidenen” werd genoemd. Deze twee gemeenten zouden in de laatste periode van Handelingen tegelijkertijd actief zijn geweest. Deze leraren zeggen dat het boek Handelingen laat zien dat, naarmate men verder leest, de “Joodse gemeente” aan belang inboet en uiteindelijk van het toneel verdwijnt, terwijl de “gemeente der heidenen” belangrijker wordt en uiteindelijk de gemeente wordt die we vandaag de dag zien.

Het bewijs dat wordt aangevoerd om deze opvatting te ondersteunen, is gebaseerd op het feit dat de nadruk in het begin van de Handelingen ligt op het apostelschap van Petrus onder de Joden, maar in het latere deel van de Handelingen verschuift naar het apostelschap van Paulus. Vanwege dit feit, en het feit dat het apostelschap van Paulus gericht was op de heidenen, wordt geconcludeerd dat het programma van Israël aan belang inboette naarmate de periode van de Handelingen vorderde.

Het woord ‘gemeente’, de vertaling van het Griekse woord *EKKLĒSIA*, komt 115 keer voor in ons Nieuwe Testament, en de meervoudsvorm *EKKLĒSIAI* komt 36 keer voor. Lees alstublieft *Seed & Bread SB097 – Wat betekent EKKLĒSIA*; *Seed & Bread SB087 – Wat betekent KALEŌ*; *Seed & Bread SB115 - EKKLĒSIA-mensen*; en *Seed & Bread SB120 - DE WAARHEID OVER EKKLĒSIA* voor een volledig begrip van het Griekse woord

EKKLĒSIA. God koos het woord *EKKLĒSIA* om de eruitgeplaatste (Grieks: *EK*, eruit; Grieks: *KALEŌ*, geroepen, aangewezen of geplaatste) Israëlieten in de periode van de Handelingen te beschrijven, die waren uitverkoren om leiding te geven in het Koninkrijk (heerschappij) van God.

Hoewel er in Handelingen veel gemeente (Grieks: *EKKLĒSIAI*) waren, vielen ze allemaal onder één programma, het programma dat vergeving van zonden en toegang tot het Koninkrijk van God bood aan alle Israëlieten die in die tijd leefden. Dit gold zowel voor hen die in het land Israël woonden via Petrus en de elf, als voor hen die onder de volken woonden via Paulus. Hoewel het apostelschap van Paulus enigszins verschilde van dat van Petrus, hebben veel dispensationalisten moeite om te begrijpen dat het apostelschap van Paulus onder dezelfde beperking van de periode van Handelingen viel als dat van Petrus, namelijk dat Gods boodschap eerst tot de Joden was gericht (Romeinen 1:16; 2:10).

Het aanbod van vergeving van zonden en het Koninkrijk van God gold net zo goed voor mensen van Israëlitische afstamming die onder de volken (Grieks: *ETHNOS*) woonden als voor degenen die in het land Israël woonden. Door *ETHNOS* met 'heidene' te vertalen, wordt de lezer gedwongen om niet-Israëlieten te zien in een context waarin de mensen van Israëlitische afstamming juist heel duidelijk in beeld zijn. Dit woord betekent 'volken'. God zond Paulus naar de plaatsen waar Israëlieten onder de volken woonden. Nadat Paulus het evangelie aan deze Israëlieten had verkondigd, kreeg hij de opdracht om het ook aan te bieden aan de niet-Israëlieten die in zijn toehoordersgroep zaten. Het apostelschap van Paulus had eigenlijk heel weinig te maken met degenen die we gewoonlijk heidenen of niet-Israëlieten noemen; het Bijbelse verslag van de Handelingentijd laat zien dat het om een zeer kleine groep ging.

Romeinen 11 beschrijft de relatie die de niet-Israëlitische gelovigen tijdens de periode van de Handelingen met God hadden. Velen hebben moeite met deze gedachte, maar deze relatie verliep via Israël! Ja, ook al was het nu door geloof in Christus en niet langer door de besnijdenis en het houden van de Wet als bekeerling tot het jodendom (voorheen de enige manier waarop een niet-Israëliet een relatie met de God van Israël kon hebben), dat zij werden geënt in de goede olijf van Israël en deelachtig werden aan de wortel en de vrucht daarvan (Romeinen 11:16-18). Belangrijk om op te merken is dat, hoewel deze niet-Israëlitische gelovigen vrij waren in Christus en niet onderworpen waren aan de wet van Mozes, zij nog steeds gebonden waren aan de beperkingen van het besluit dat voortkwam uit de vergadering van Jeruzalem in Handelingen 15:23-29. Zij bleven ondergeschikt aan en afhankelijk van de *EKKLĒSIA* van Israël. Het is een vergissing om de niet-Israëlitische heidense gelovigen uit de Handelingentijd te vergelijken met ons, de gelovigen in de bedeling der genade. De enige manier om het evangelie te horen in de periode van Handelingen was via iemand die door God was gezonden (Grieks: *APOSTELLŌ*, gemachtigd) om dat te verkondigen (Romeinen 10:13-15). De niet-Israëlitische gelovigen uit de periode van de Handelingen hadden niet van God kunnen horen, ze hadden geen geloof in Christus kunnen tonen en ze hadden niet gehoorzaam aan God kunnen zijn zonder dat het programma van Israël volledig en prominent aanwezig was. Dit bleef allemaal zo tot de verkondiging in Handelingen 28:28, waarmee het Koninkrijk van God werd opgeschort.

Als het boek Handelingen een opkomst van het niet-Israëlitische 'heidene'-programma en een afname van het joodse programma zou laten zien, zou de inhoud van het laatste deel van Handelingen weinig tot niets te maken moeten hebben met Israëlieten, de Wet of het jodendom, maar dat is niet het geval.

Handelingen 20:16 "Want Paulus had zich voorgenomen Efeze voorbij te varen om geen tijd in Asia te verliezen, want hij haastte zich om, zo mogelijk, op de Pinksterdag te Jeruzalem te zijn."¹ Deelname aan de Joodse feesten was het exclusieve recht van een Israëliet onder de Wet. Paulus zou geen moeite doen om in Jeruzalem te zijn voor het Pinksterfeest als het programma van Israël werkelijk aan het afnemen was; het programma van Israël was nog steeds zeer prominent aanwezig.

---

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

Handelingen 21:20 “En zij loofden God, toen zij dit hoorden, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele (tien)duizenden (Grieks: *MURIADES*) er onder de Joden gelovig zijn geworden en allen zijn zij ijveraars voor de wet” Dit toont het succes aan dat het apostelschap van Petrus en de elf had binnen het land Israël. Het woord tienduizenden (Grieks: *MURIADES*) is een woord dat wordt gebruikt om aan te geven dat er misschien wel honderdduizend Joden gelovigen waren geworden... alleen al binnen de stad Jeruzalem. Net zoals God altijd van Zijn volk had verlangd, zijn deze Israëlieten enthousiast, opgetogen en gemotiveerd om de Wet te houden. We zouden niet lezen over Israëlieten die zelfs nog zo laat als in Handelingen 21 ijveraars zijn voor de wet, als het waar was geweest dat het programma van Israël aan het afnemen was; het programma van Israël was nog steeds zeer prominent aanwezig.

Handelingen 21:23-24 “Doe daarom wat wij u zeggen: Er zijn vier mannen bij ons, die een gelofte op zich genomen hebben; neem hen mede, heilig u met hen en draag de kosten voor hen, opdat zij hun hoofd kunnen laten scheren; dan zullen allen bemerken, dat van alles, wat men hun van u verteld heeft, niets waar is, maar dat gij ook zelf medegaat in de onderhouding van de wet.” De ongelovige Joodse leiders in Jeruzalem hadden Paulus valselijk beschuldigd van het onderwijzen van zijn volgelingen om de wet te verwerpen. Paulus had de gelofte van een nazireeër afgelegd in Handelingen 18:18 (zie Numeri 6:1-21). Om hem te helpen zich tegen deze beschuldigingen te verdedigen, zeggen medegelovigen tegen Paulus dat hij zijn gelofte samen met vier andere mannen moet nakomen, om zijn mede-Israëlieten te laten zien dat ook hij ijverig is voor de wet. Paulus zou niet hebben deelgenomen aan dit Joodse ritueel om de nazireeërgelofte na te komen, zelfs nog in Handelingen 21, als het waar was geweest dat het programma van Israël aan belang inboette; het programma van Israël speelde nog steeds een zeer prominente rol.

Handelingen 28:8 “Nu geschiedde het, dat de vader van Publius met ingewandskoortsen te bed lag; en Paulus ging tot hem en deed een gebed, en hij legde hem de handen op en genas hem.” Toen dit gebeurd was, kwamen ook de overige zieken op het eiland naar hem toe en werden genezen. Nadat hij op het eiland Malta schipbreuk had geleden, bleef Paulus ongedeerd na de beet van een giftige slang (Handelingen 28:1-6). Vervolgens geneest Paulus iedereen op dit eiland die dat nodig had. Duidelijke bovennatuurlijke gebeurtenissen zijn nog steeds aanwezig. Tekenen, wonderen en krachten zijn onlosmakelijk verbonden met het programma van Israël en het Koninkrijk van God (I Cor.1:22). Deze tekenen, gaven en krachten zouden niet nog steeds aanwezig zijn in Handelingen 28 als het waar was geweest dat het programma van Israël aan het afnemen was; het programma van Israël was nog steeds zeer prominent aanwezig.

Handelingen 28:23-24 “En nadat zij een dag met hem hadden afgesproken, kwamen verscheidenen tot hem in zijn verblijf, wie hij met nadruk het Koninkrijk Gods voorstelde, pogende hen te overtuigen ten opzichte van Jezus, uit de wet van Mozes en de profeten...” God zendt Paulus naar Rome om Christus te verkondigen aan de Joodse leiders in Rome. Wat is het onderwerp van Paulus' getuigenis? Het Koninkrijk Gods. Wat is de bron van zijn getuigenis? Hij overtuigt hen ten opzichte van Jezus aan de hand van zowel de wet van Mozes als de profeten. Dezelfde dispensationalisten die vasthouden aan de leer van de 'twee gemeenten' beroepen zich graag op wat zij de 'leer van het geheimenis' van Paulus noemen, maar er wordt hier geen voorheen verborgen leer verkondigd, evenmin als in Handelingen 26:22, waar Paulus hetzelfde verkondigt voor koning Agrippa. Paulus' laatste verkondiging van het evangelie in de periode van Handelingen bevat geen andere waarheden dan die welke al lang beschikbaar waren voor de Joden binnen het jodendom. (Zie Hand.24:10-14; 25:7-8; 26:4-8). Dit komt omdat de verborgen (Grieks: *MUSTĒRION*) waarheden betreffende de bedeling der genade nog niet aan Paulus waren geopenbaard; dit gebeurde pas na Handelingen 28:28. Zie Efeze 3. Paulus zou zo laat als in Handelingen 28 niet alleen uit de wet van Mozes en de profeten hebben getuigd als het waar was geweest dat het programma van Israël aan het afnemen was; het programma van Israël speelde nog steeds een zeer prominente rol.

Het boek Handelingen bevat geen aanwijzingen voor een verschuiving van een joods programma naar een heidens programma. Het is ook belangrijk om deze waarheid te onderkennen met betrekking tot

de brieven van Paulus die tijdens de periode van Handelingen zijn geschreven. Petrus en de elf waren aangesteld als apostelen voor de Israëlieten binnen het land Israël. De volgende stap in Gods plan was om de Israëlieten te bereiken die verspreid onder de volken woonden. God openbaart aan Paulus wie Jezus Christus is en geeft hem een opdracht voor **“de volken en koningen en de kinderen Israëls”** (Hand.9:15). Al deze groepen werden bereikt door het apostelschap van Paulus.

De *EKKLĒSIAI* (gemeenten, als u daarop staat) in de periode van Handelingen maakten alle deel uit van Gods Joodse programma, aangezien het Koninkrijk van God op aarde werkelijkheid aan het worden was. De leer van de twee gemeenten in de periode van Handelingen, één Joodse en één ‘heidense’, is een verzinsel. Dit idee komt niet uit de Bijbelse verslagen, maar van mensen die erop staan dat we onze hedendaagse gemeenten de voortzetting noemen van de *EKKLĒSIAI* uit de Schrift. Bijbels gezien heeft er nooit zoiets bestaan als een heidense (niet-Israëlitische) gemeente. De *EKKLĒSIAI* in het Nieuwe Testament zijn de mannen en vrouwen die God met onmiskenbaar groot gezag (Grieks: *EXOUSIA*) en kracht (Grieks: *DUNAMIS*) heeft aangesteld voor Zijn doeleinden. Gods doeleinden waren om hen te begiftigen, te verlichten en te leiden, zodat zij hun vijanden konden overwinnen en Israël (en sommige niet-Israëlieten) effectief konden begeleiden in de waarheid betreffende Jezus Christus en het Koninkrijk van God.

Gepubliceerd in november 2019